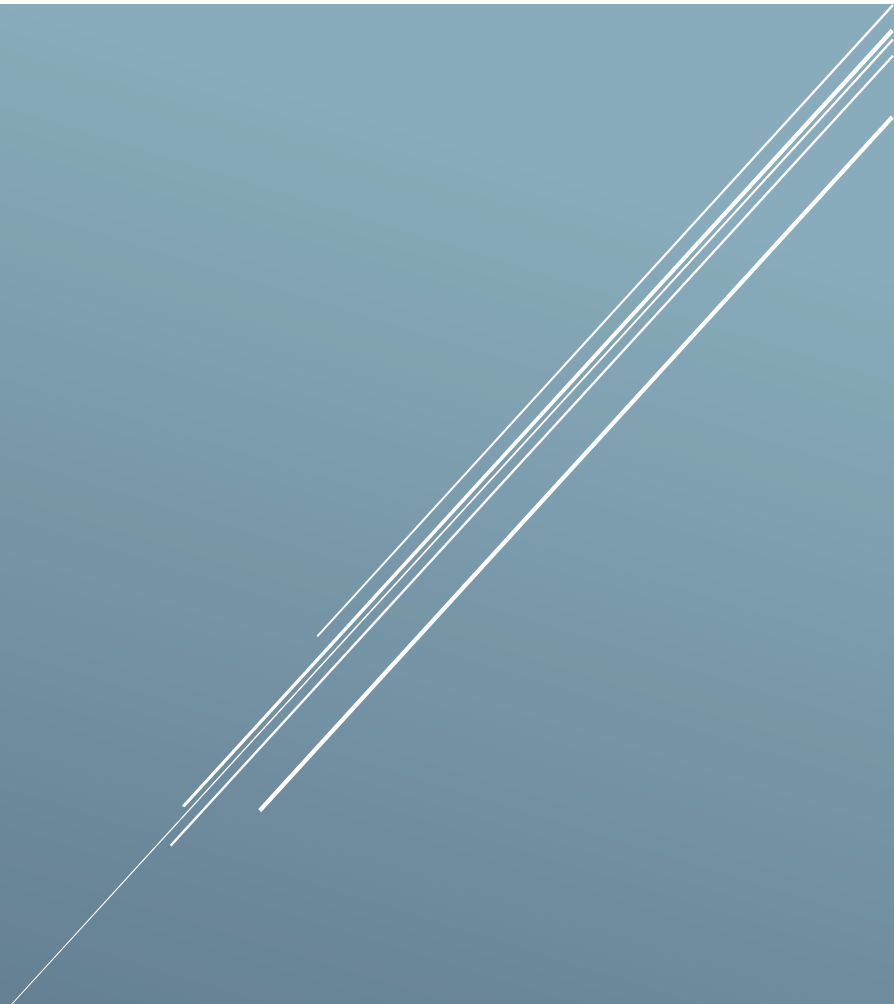

DE RE MILITARI XCIII

Брой 93

DE RE MILITARI

Журнал за конфликтите в Леванта и Магреб

Автори: Руслан Трад, Александър Стоянов, Венцислав Божев

Място на издаване: София, България

Дата на издаване: 17.5.2018

Сайт на авторите:

www.ruslantrad.com, www.historyofwars.net

Сайт на журнала:

www.remilitari.wordpress.com

Facebook страници:

<https://www.facebook.com/hystoryofwars>

<https://www.facebook.com/intidar.blog.and.news>

<https://www.facebook.com/deremilitari>

Контакти:

ruslantrad@gmail.com

klubvoennaistoria@gmail.com

v.bozhev90@gmail.com

За заявки за изготвяне на детайлни карти: klubvoennaistoria@gmail.com

ISSN 2367-9476

АВТОРИТЕ

РУСЛАН ТРАД

Журналист на свободна практика с фокус върху Близък изток и Северна Африка. Създател на първия български блог за Близък изток, Intidar, както и на организацията Форум за арабска култура. Водил е лекции за политически движения и процеси в Близкия изток в аудитории на Софийски университет, Нов български университет, Червената къща и Дипломатически институт към МВнР. Пътува често в Близкия изток, като публикува репортажи от Ливан, Югоизточна Турция, Тунис, Ирак и Сирия, а през 2014 заснема филм в Иракски Кюрдистан на фронтовите линии с „Ислямска държава“.

АЛЕКСАНДЪР СТОЯНОВ

Историк и журналист, доктор, а преди това и *magister cum laude* от Лайденския университет в Нидерландия. Отговорен редактор и създател на списание “Военна История” и съосновател на “Клуб Военна История”. Автор на множество публикации, посветени на различни проблеми от военната и политическата история на Европа и Близкия Изток. Автор на единствените подробни карти на български език, проследяващи конфликтите в Сирия, Ирак, Либия, Йемен, Нигерия, Афганистан и Сомалия.

ВЕНЦИСЛАВ БОЖЕВ

Политолог и експерт в областта на международните отношения с богат опит в анализа на европейските политически процеси, както и на динамиката на отношенията в Близкия изток и постсъветското пространство. Автор на множество материали и академични текстове по въпросната тематика. Участник в международни изследователски проекти и теренни проучвания в Близкия изток.

СИТУАЦИЯТА В ИРАК СЛЕД ИЗБОРИТЕ

Иракските парламентарни избори се проведеха на 12 май. Те преминаха при ниска активност – по-малко от 50%. Въпреки скорошните сражения с Ислямска държава и фактът, че скоро не бяха провеждани подобни избори, мнозина иракчани предпочетоха да останат вкъщи и да бойкотират изборите. Според мненията, споделяни от анализатори, иракските избори като цяло не са показали нещо ново на избирателите. И въпреки това, има нещо важно и това е повторната поява на Муктада Садр.

Алиансът Сайрун, формиран от духовника и военен лидер, Муктада Садр в съюз с Комунистическата партия на Ирак, води след преброяването на 90% от гласовете. Засега броенето е спряно в Дахук и Киркук.

Сайрун спечели 54 места от общо 329 места в парламента, докато алиансът Ал Фатах на подкрепените от Иран шиитски милиции Хашд ал Шааби, спечели 44 места. Следват ги с 39 места алиансът на премиера Хайдар ал Абади, Ал Насър, коалицията на бившият премиер Нури ал Малики с 25 места и алиансът на Ияд Алауи с 22 места.

Така погледнато, резултатите покачват шансовете на Садр да формира най-голям блок преди първото заседание на парламента и така да назначи премиер и правителство. Лидерите на Сайрун бързат да покажат, че имат такива намерения с идеята да намерят достатъчно лоялен съюзник.

„Вратата е отворена“, заяви Дия ал Асади от политическото бюро на садристкото движение на 14 май, след като бяха оповестени първите резултати от изборите. На 16 май Садр потвърди желанието си да формира правителство на технократи, които не идват от религиозни структури. Досега правителството в Ирак се формираше предимно на религиозен признак, което възпира провеждането на реформи. През изминалите две години Садр организираше често митинги в Багдад и Южен Ирак, където има особено голямо влияние, призовавайки за промени в законите и разформироване на милициите, включително на неговата собствена.

Ако Садр успее да привлече по-малките играчи, ще блокира опонентите си от Ал Фатах и лагерът на Нури ал Малики.

Арабските сили, които се съпротивляват на Иран, водени от Саудитска Арабия, поздравиха Садр за победата му. Някои от сунитските политически сили в Ирак също изразиха надежда, че Садр ще успее да състави правителство и биха работили с него. Самият премиер Хайдар ал Абади поздрави Садр, което може да означава, че неговият алианс би се съюзил със садристите.

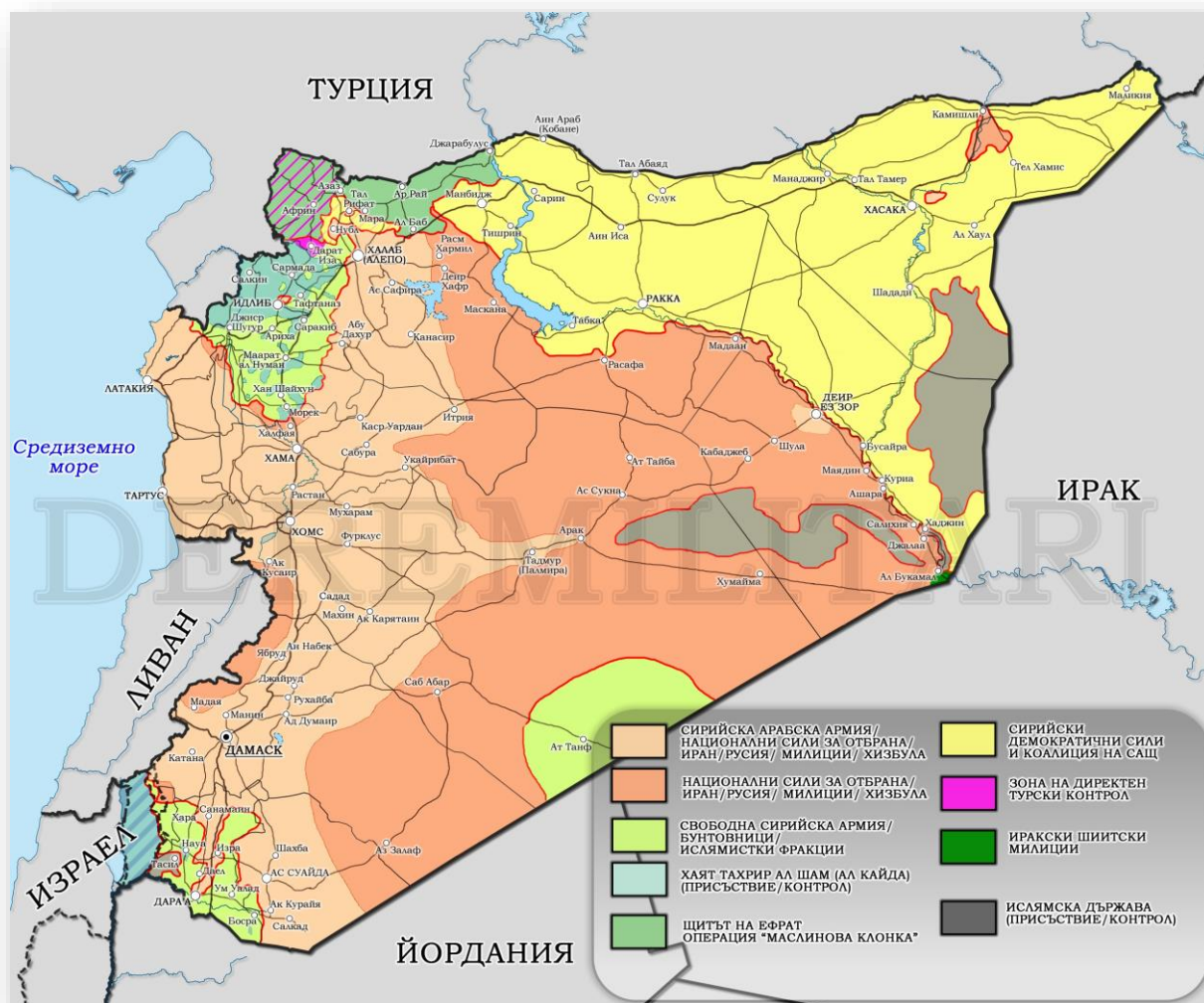
Това няма да попречи на враговете на Садр да опитат да формират най-голям блок в парламента и да получат възможността да изберат премиер и правителство. Всъщност, следизборната ситуация в Ирак винаги се оприличава от анализаторите на конно надбягване, тъй като е особено важно политическите сили да успеят да формират най-голям блок преди парламентарните заседания.

Според местни източници, командирът на елитните ирански сили Ал Кудс, генерал Касим Сюлеймани, е бил в Багдад на 14 май в опит да обедини алиансът на Малики и коалицията на шиитските милиции, водена от Хади ал Амери. И двамата са подкрепени от Иран политически и финансово. Сюлеймани иска дори Хайдар ал Абади да се включи, въпреки че иракският премиер не е известен с особено про-иранската си политика. Ако усилията на Иран се увенчаят с успех, садристите няма да успеят да формират най-голям блок и съответно, правителство.

Сюлеймани беше и в Ербил, където се смята, че е постигнал договорка с Демократическата партия на Кюрдистан да не подкрепят Абади за премиер. Неширван Барзани, премиерът на Иракски Кюрдистан, оповести, че кюрдите ще изпратят делегация в Багдад за преговори за следващото правителство. Те вече показаха, че предпочитат Садр, което може и да е следствие на усилията на Сюлеймани да ги отдалечи от Абади.

Иран бърза да подсигури прокси силите си в Ирак, защото ако Садр успее да формира правителство, това ще намали рязко влиянието на Иран. Самият Садр, който преди години беше известен с акциите си срещу САЩ, никога не е бил добре настроен към иранското проникване в Ирак, макар да е шиитски духовник.

СИТУАЦИЯТА В СИРИЯ

Подкрепените от САЩ сили на Сирийските демократични сили (SDF) обкръжават позициите на Ислямска държава по течението на река Ефрат в Източна Сирия. През изминалата седмица те завзеха Багуз ал Тахтани, което прекъсна досега на ИД до границата с Ирак.

От другата страна на реката територията е под контрола на проправителствени сили, с които през последните седмици SDF влиза няколко пъти в сражения заради оспорвани зони и атаки от страна на про-Асад силите.

Багуз ал Тахтани е основен пункт към района на Хаджин, който е един от трите градове по течението на Ефрат, останали под контрола на

Ислямска държава в провинция Дейр ез Зор. Освен градовете, джихадистите имат контрол и върху дузина селища около реката.

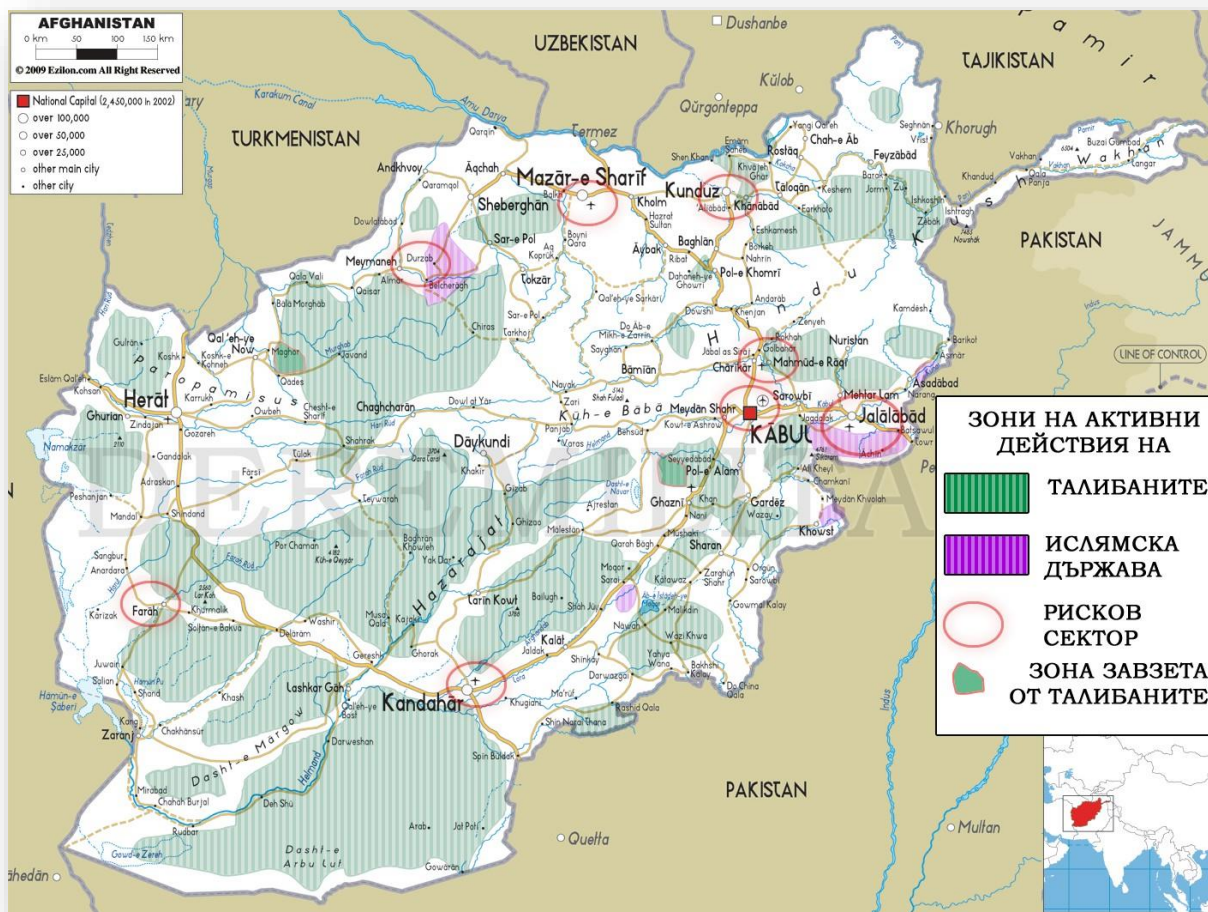
Според иракското разузнаване, в Хаджин е забелязан последно лидерът на ИД, Абу Бакр ал Багдади.

Операциите на SDF за обкръжение на ИД по течението на Ефрат идват с обявяването на операция „Буря в Джазира“, водена от САЩ. В края на 2017 Военният съвет на Дейр ез Зор, свързан със SDF, започна атаки по позиции на ИД. Операцията е координирана и с иракската армия, която трябва да възпре опитите на ИД да прехвърлят бойци през границата.

Според местна информация, Франция също предоставя помощ на SDF в операцията като част от международната коалиция. Френски артилерийски части бяха разположени миналият месец в Дейр ез Зор.

В допълнение към териториите в Дейр ез Зор, ИД имат няколко крепости в пустинята по границата с Ирак, а също и в Южна Сирия, включително южните предградия на Дамаск, където в момента продължават боевете между джихадистите и про-Асад силите.

СИТУАЦИЯТА В АФГАНИСТАН

Афганистанското министерство на отбраната заяви, че 7 от 34 главни градове в страната са подложени на напрежение от страна на талибаните. Докладът беше изнесен два дни, след като силите на талибаните обсадиха и навлязоха за кратко във важния град Фарах.

Афганистанските сили съобщават, че заплашени от талибаните са градовете Газни, Фарах, Файзабад, Тарин Кот, Кундуз, Маймана и Пул-и-Хумри. Лашкар Гах, главният град на най-голямата провинция в страната, Хелманд, също е под натиск на талибаните.

Фарах, Тарин Кот, Кундуз, Маймана и Пул-и-Хумри са под директна заплаха от талибаните от октомври 2016 година. Кундуз дори беше за кратко под техен контрол.

Тези градове никога не са били в безопасност. Талибаните обкръжават околните им селища през цялата 2017 година и продължиха в началото на 2018. Използвайки герила тактики, талибаните успяват да наложат контрол върху селските райони и по този начин да оказват натиск върху градските центрове. В момента талибаните оспорват територия с правителството в абсолютно всички райони на страната.

Талибаните атакуват редовно афганистанските сили и градски центрове. Ако армията си върне контролът върху дадено селище, талибаните често се връщат по-късно, изземват важни ресурси и се връщат на позициите си, като така тероризират и местното население.

Междувременно, най-новата цел на американското командване е свързана с овладяването на стратегическата долина Мохманд, разположена в провинция Нангархар, Източен Афганистан. Районът граничи с Пакистан, откъдето радикалните групи, в това число талибаните и Ислямска държава, получават достъп до ресурси и нови бойци.

От април специалните американски части, т.нар. Зелени барети, се готвят за битка с ИД точно в района на долината Мохманд. Само от началото на май са извършени най-малко пет въздушни кампании насочени срещу планинските райони около град Джалалабад, който често става арена на сблъсъци между афганистанските сили и ИД.

Сега афганистански командоси и специални части на САЩ започват офанзива в долината Мохманд, разположена дълбоко в планините до границата с Пакистан. Районът е познат на анализаторите, тъй като е смятан за основен щаб на "Ислямска държава" и според данните, именно от това място лидерството на групировката планира атаки не само в Афганистан, но и в региона.